

ту нарастятъ, ту са намаляватъ както измѣнчивия мѣсяць; или кое-то е още по-чудно, кой ще открие тайна-та на тѣзи свѣтила, кои-то внезапно като сж блѣсвали прѣдъ зачуденния поглѣдъ на человекъ, сжщо тѣй внезапно сж исчезвали за вынаги въ неизмѣрима-та дълбочина на пространство-то?

Таквизи сж въпроси-тѣ, кои-то оставатъ да са рѣшатъ въ бѣдъщи-тѣ врѣмена. Ный може да не бждемъ свидѣтели на тѣзи прѣдвидени тържества на ума връхъ материя-та; но кой може да са сжмиѣва въ крайния резултатъ? Обърнете са назадъ и поглѣднете Халдейския овчеринъ, кой-то съ изумленіе глѣда отъ долина-та на Синаръ на измѣнчивия мѣсяць и съ чуденіе пыта: да ли бѣдъщи-тѣ поколѣнія ще откриятъ негови-тѣ тайнственны фазы? Сравнете негова умъ и негови-тѣ познанія съ ума и познанія-та на новия астрономъ, кой-то съ единъ поглѣдъ обзема прѣминалы-тѣ, сегашны-тѣ и бѣдъщи-тѣ измѣненія на цѣла система. Нима высочины-тѣ, на кои-то трѣба да са искачимъ сж по-недостѣпны отъ онѣзи, кои-то вече сж тѣй славно изминаты? Наблюдения та, кои-то сж были записаны въ Вавилонъ прѣди три хыляды години, достигнали сж до насъ прѣзъ дългия редъ на столѣтія-та, и сж добили голѣма цѣна при рѣшеніе-то на нѣкои отъ тъмны-тѣ задачи, съ кои-то умъ-тъ са намѣрва въ постоянна борба. Сжщо тѣй лѣтошисы-тѣ, кои-то ный сега правимъ, ще достигнѣтъ до нероденны-тѣ още поколѣнія и кога са изминѣтъ 3,000 години, ще помогнѣтъ на человекъскыя геній да придобие новы славны побѣды. Ако са породи сжмиѣніе за съвършенно-то рѣшеніе на тѣзи дълбоки въпроси, поради грѣмодно-то растояніе на прѣдмѣты-тѣ, що испытывамы, то нека си напомнимъ, че искусствено-то око, кое-то человекък сж е доставилъ за свое употрѣбленіе, има такъвъ проникателенъ поглѣдъ, що-то никое разстояніе неможе да скрие прѣдмѣты-тѣ отъ негово-то остро зрѣніе.

Ако звѣзда-та Сиріусъ, за да избѣгне този огненъ поглѣдъ, трѣгне отъ свое-то мѣсто, и захване да бѣга съ скоростъ 12 миліона миля въ сѣка минута, въ продълженіе на хыляда години; това е малко, нека тя върви съ сжща-та скоростъ 10,000 години, то и това грѣмодно разстояніе неможе я укыри отъ проникательны поглѣдъ на астронома. Но ако разстояніе-то неправи никаква прѣграда, никакъвъ прѣдѣлъ на тѣзи изслѣдванія, то вѣрно има едно нѣщо, кое-то никое человекъско искусство неможе да надвѣе. Сложны-тѣ движенія на планеты-тѣ были сж открыты, зацо-то са повтаряли хыляды пкти прѣдъ очи-тѣ на человекъ, и отъ сравненіе-то на много обрѣщенія, истинна-та е излѣзла на явѣ. Но десятки хыляды години трѣба да са изминѣтъ до като най-бърже — движущы-тѣ са неподвижны звѣзды изминѣтъ една много малка часть отъ своя-та огромна орбита. Вижда са, че прѣдъ толкозъ незамѣтны движенія тѣзи свѣтила сж съвършенно недостѣпны за наблюдения-та на сжщество, на кое-то сичкыя періодъ на живота съставлява само едно мгновеніе въ сравненіе съ тѣхны-тѣ грѣмадны періоды. Но да не сждимъ тѣй скоро. Сжщо-то проникателно око, кое-то слѣдва звѣзда-та що са отдалечавъ въ безпрѣдѣлна-та дълбочина на пространство-то, това сжщо зрѣніе въоружено е съ таквази гигантска сила, що-то ако тѣзи звѣзда наченеше да са върти около нѣкой великъ центръ и са движеше тѣй полетка, що-то петъ